

**DOMAGOJ
OLUJIĆ**

ODVJETNIK

RECHTSANWALT / ATTORNEY AT LAW

SPLIT: NARODNI TRG 2, 21 000 SPLIT, CROATIA

ZAGREB: ULICA VJEKOSLAVA KLAIČA 48, 10 000 ZAGREB, CROATIA

MOB: + 385 98 918 7467, FAX: + 385 21 344 440

ODVJETNIK@OLUJIC.NET

Pravna analiza predmeta:

P-577/2019, Općinski sud u Koprivnici/ nadležni Županijski sud

TUŽITELJ: IMES Mesna industrija d.o.o. u stečaju, OIB 98977696676, Ulica Katarine Zrinske 9, 10430 Samobor

TUŽENIK: Ivan Kendelić, nositelj OPG Kendelić Ivan, OIB: 67967714098, iz Ferdinandovca, Dravska 58

VRIJEDNOST PREDMETA SPORA: 3.981,68 EUR

Kronološki popis radnji u navedenom postupku:

- Tužitelj je dana 11. kolovoza 2018. podnio tužbu protiv tuženika radi naknade štete, s tim da je tužba podnesena Trgovačkom sudu u Bjelovaru, a kao tuženik je u tužbi naznačeno Poljoprivredno gospodarstvo Ivan Kendelić sa sjedištem u Ferdinandovcu.
- Rješenjem broj P-97/18-2 od 21. kolovoza 2018. Trgovački sud u Bjelovaru oglasio se je mjesno nenadležnim za suđenje u ovom predmetu, a po pravomoćnosti rješenja spis je utupio Trgovačkom sudu u Varaždinu, koji se je rješenjem broj P-166/18-5 od 17. srpnja 2019. oglasio stvarno nenadležnim za postupanje u ovom predmetu, a nakon pravomoćnosti tog rješenja predmet je ustupljen Općinskom sudu u Koprivnici.
- Tužitelj u tužbi navodi da je 30. prosinca 2013. od Poljoprivrednog gospodarstva Ivan Kendelić naručio 4 komada junadi u tovu, od 1200 kg po cijeni od 20,00 kuna, a što iznosi 24.000,00 kuna uvećano za PDV, odnosno sveukupno 30.000,00 kuna/3.981,68 EUR. Tužitelj navodi da je tuženiku uplatio navedeni iznos 31. prosinca 2013., iako tuženik stoku nije isporučio tužitelju, s tim da je višestruko bio upozoravan da isporuči stoku. Tužitelj navodi da je raskinuo poslovni odnos s tuženikom pa zahtjeva povrat 30.000,00 kuna/3.981,68 EUR koje je tuženik stekao bez osnove. Navodi da je pozvao tuženika na isplatu navedenog iznosa, no tuženik je bez pravne osnove navedeni iznos prisvojio. Stoga je tužitelj podnio tužbu kojom od tuženika traži isplatu iznosa od 30.000,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom od 1. siječnja 2014. do isplate.
- U odgovoru na tužbu tuženik se tužbenom zahtjevu protivi u cijelosti. Tuženik potvrđuje da je tužitelj od njega naručio 4 komada junadi, no navodi da težina nije bila kako se navodi u tužbi već je junad trebala biti uzgojena odnosno utovljena do klaoničke težine. Navodi da je tužitelja obavijestio da ne raspolaže s junadi takve težine, no tužitelj je inzistirao da mu se izda račun i kao predujam plati za 4 junca (svaki po 300 kg) te da isti ostanu na tovu i dohrani kod tuženika idućih 9-10 mjeseci nakon čega bi tuženiku bila plaćena razlika u cijeni po kilogramu junadi (od plaćenog iznosa do klaoničke težine cca

600 kg po juncu). Tuženik navodi da je junad utovljena, no tužitelj je odbio platiti razliku cijene zbog čega mu junad nije isporučena. Navodi da mu je nanesena šteta postupanjem tužitelja, jer je tuženik junce uzgajao za tužitelja koji se je avansnom uplatom htio osigurati da će zaista dobiti junad nakon što bude dohranjena.

- U tijeku postupka priložen je račun R2 broj 6/001/1 od 30. prosinca 2013. utvrđeno je da je Poljoprivredno gospodarstvo Kendelić Ivan izdalo navedeni račun trgovačkom društvu Imes d.o.o. na iznos od 24.000,00 kuna odnosno uvećano za PDV u iznosu od 6.000,00 kuna, odnosno ukupno 30.000,00 kuna, a u računu je navedeno da je isti izdan na temelju dogovora i to za 4 komada junadi, količine od 1.200,00 kg po cijeni od 20,00 kuna.
- Nadalje, uvidom u karticu salda konti dobavljača za period od 1.1.2013. do 31.12.2013. IMES d.o.o. utvrđeno je da je dobavljaču Poljoprivrednom gospodarstvu Ivan Kendelić isplaćeno ukupno 30.000,00 kuna, kao i iz izvoda prometa po računu za IMES d.o.o. od 1. siječnja 2014. godine proizlazi da je 31.12.2013. na račun Ivana Kendelića (opis plaćanja PG Kendelić Ivan rn. 6-001-1) isplaćen iznos od 30.000,00 kuna.
- Na prijedlog tužitelja sud je od Ministarstva financija Porezne uprave zatražio podatak je li tuženik po predmetnom računu broj R2 broj 6/001/1 od 30. prosinca 2013. koristio pravo na odbitak pretporeza, a iz dopisa Porezne uprave, Područni ured Zagreb, Ispostava Maksimir, od dana 17. ožujka 2022. proizlazi da je porezni obveznik Ivan Kendelić proknjižio predmetni račun pod rednim brojem 32/32 dana 31. prosinca 2013. te ga je uvrstio u obrazac poreza na dodanu vrijednost, s tim da je navedeni račun izlazna faktura po kojoj porezni obveznik nije mogao koristiti pretporez već je bio u obvezi plaćanja poreza na dodanu vrijednost.
- U daljnjem tijeku postupka saslušani su zakonski zastupnik tužitelja Boris Horvat, kao i sam tuženik Ivan Kendelić, iz iskaza samog tuženika utvrđeno je kako je tužitelj pozivao tuženika na povrat iznosa od 30.000,00 kuna te da mu tuženik taj novčani iznos nije vratio. Tuženik je osobno na ročištu 21. travnja 2022. naveo da će tužitelju (između ostalog) predložiti isplatu novčanog iznosa u ratama.
- Na temelju kritičke analize svih provedenih dokaza prvostupanjski sud je dana 27. siječnja 2023. godine donio presudu kojom je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti na temelju odredbi čl. 368. st. 2. i 5. ZOO-a te je naložio tuženiku da tužitelju isplati iznos od 3.981,68 eura / 30.000,00 kuna i to sa zakonskom zateznom kamatom po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. ZOO-a od 1. siječnja 2014. do isplate, s obzirom da je utvrđeno da je tužitelj isplatio tuženiku iznos od 30.000,00 kuna dana 31. prosinca 2013. na temelju ugovora koji je raskinut, a tuženik navedeni novčani iznos nije vratio tužitelju. Tuženiku je također naložena naknada troškova parničnog postupka u iznosu od 1.479,03 EUR-a uvećano za zakonske zatezne kamate

- Protiv navedene presude prvostupanjskog suda tuženik je dana 3. veljače 2023. godine podnio žalbu zbog apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka, kao i zbog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.
- Protiv navedene presude prvostupanjskog suda tužitelj je dana 13. veljače 2023. godine podnio žalbu protiv točke II. rješenja o parničnim troškovima naslovnog suda.
- Dana 13. ožujka 2023. godine, tužitelj je podnio i odgovor na žalbu kojim predlaže drugostupanjskom sudu odbiti žalbu tuženika kao neosnovanu.
- Dana 1. lipnja 2023. godine doneseno je rješenje prvostupanjskog tijela kojim se prekida postupka u ovom parničnom predmetu, jer je nad tužiteljem otvoren stečajni postupak.

Mišljenje i zaključak:

S obzirom na gore opisani kronološki tijek postupka mišljenja smo kako bi bilo oportuno preuzeti i nastaviti postupak u gore navedenom predmetu s obzirom da je prvostupanjskom presudom nesporno utvrđeno kako tuženik Ivan Kenđelić, nositelj OPG Kenđelić Ivan, OIB: 67967714098, iz Ferdinandovca, Dravska 58, po isplaćenom iznosu tužitelja na temelju računa R2 broj 6/001/1 od 30. prosinca 2013. nije ispunio vlastitu obvezu preuzetu ugovorom sklopljenim između parničnih stranaka. Dakle, mišljenja smo da je prvostupanjski sud na temelju provedenog postupka pravilno odlučio budući da je na temelju provedenih dokaznih radnji utvrđeno kako je tužitelj za potrebe isporuke stoke neosporno isplatio tuženiku iznos od 30.000,00 kuna, dok tuženik svoju obvezu isporuke stoke nikada nije ispunio, kao ni vratio uplaćeni iznos.

Nadalje, tuženik u žalbi navodi kako je sud prilikom vođenja predmetnog postupka počinio povredu iz čl. 354 st. 2 t. 6 ZPP-a jer je na nezakonit način onemogućio tuženika u dokazivanju. Međutim, vidljivo je kako je tuženik uporno odugovlačio postupak, budući da je sud posljednja tri ročišta za glavnu raspravu odgodio zbog paušalnih navoda tuženika o spriječenosti. Stoga smatram da je sud pravilno odlučio ne provesti saslušanje tuženika kao stranke u svrhu dokazivanja zbog neopravdanih nedolazaka tuženika na ročišta. U protivnom, odnosno u slučaju da je sud odlučio tolerirati takvo ponašanje tuženika, a što je u suprotnosti s načelom učinkovitosti i ekonomičnosti, predmetni postupak nikada ne bi bio dovršen te bi se bespotrebno gomilao trošak.

Također, tuženik u navedenoj žalbi ističe kako je sud zanemario činjenicu da tužitelj u stečaju, a zbog čega je isti bio dužan odrediti prekid postupka. Navedeno također ne odgovara

stvarnom činjeničnom stanju, s obzirom da je prvostupanjski sud donio presudu dana 27.01.2023. godine, dok je nad tužiteljem stečaj otvoren tek 31.01.2023. godine.

Zaključno, na temelju gore navedenog i obrazloženog, vrlo je izgledno da bi preuzimanjem postupka tužitelj bio uspješan u svom tužbenom zahtjevu te da bi se predmetni postupak pravomoćno okončao, za tužitelja, pozitivnim ishodom.

Pravna analiza predmeta:

P-2423/2019, Trgovački sud u Zagrebu/ Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

TUŽITELJ: IMES Mesna industrija d.o.o. u stečaju, OIB 98977696676, Ulica Katarine Zrinske 9, 10430 Samobor

TUŽENIK: REPUBLIKA HRVATSKA

VRIJEDNOST PREDMETA SPORA: 539.480,41 EUR

Kronološki popis radnji u navedenom postupku:

- Predmet ovog spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 4.064.715,12 kn/ 539.480,41 EUR (3.832.318,18 kn na ime izmakle dobiti, 86.889,44 kn na ime potrošnje električne energije i 145.507,50 kn na ime troškova uništavanja mesa) sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 16. travnja 2019. pa do isplate kao i troškovi ove parnice sa zateznim kamatama.
- Tužitelj u tužbi od 18. rujna 2019. navodi prvenstveno da je 30. lipnja 2016. izvršena službena kontrola u objektu tužitelja za klanje papkara, rasijecanje i preradu mesa papkara od strane djelatnika Ministarstva poljoprivrede, uprave za veterinarstvo i sigurnost hrane te je utvrđeno da tužitelj nema valjano odobrenje objekta za klanje papkara, rasijecanje mesa papkara i preradu mesa papkara s obzirom da mu je privremeno rješenje izdano od strane Ministarstva poljoprivrede od 15. veljače 2016. isteklo. Tužitelju je nadalje zabranjen bilo kakav rad na objektu. Zatečena količina mesa koja se tada nalazila u skladištu odnosno 108.803,47 kg smrznutog mesa je stavljeno pod nadzor inspekcije. Također, naknadnim rješenjima Ministarstva poljoprivrede naloženo da se odmah uništava smrznuto meso te je isto i uništeno pod nadzorom djelatnika Ministarstva poljoprivrede.
- Tužitelj smatra da je postupanjem Ministarstva poljoprivrede počinjena šteta tužitelju. Naime pečačenje komora za duboko smrznuti hranu je izvršeno 14. lipnja 2016. te je

također rješenjem istog ministarstva od 18. srpnja 2016. godine konstatirano da se smrznuto meso smatra zdravstveno ispravnim a da je tek 21. veljače 2017. godine tužitelj obaviješten da se isto meso smatra higijenski neispravnim i da se isto mora uništiti. Stoga tužitelj smatra da je tuženik ukoliko je smatrao da nisu adekvatni uvjeti za skladištenje mesa morao odmah narediti i uništavanje istog. Također tužitelj smatra da nije trebalo uništiti sve meso jer se otvaranjem i pregledom moglo utvrditi ispravnost istog. Tužitelj procjenjuje da je vrijednost robe koja se nalazila u zapečaćenoj komori i koja je uništena iznosi 1.778.737,27 kn a da je tužitelj mogao iskoristiti svu tu količinu smrznutog mesa za izradu proizvoda mogao je ostvariti prihod od 3.832.318,18 kn. Nadalje tužitelj je za vrijeme skladištenja sporne robe u komorama imao trošak električne energije u iznosu od 86.889,44 kn kao i trošak u vidu uništenja robe u iznosu od 145.507,50 kn. Zaključno tužitelj smatra da su u cijelosti ispunjene pretpostavke za odgovornost tijela državne uprave za štetu (odnosno ovdje Ministarstva poljoprivrede) te ovom tužbom predlaže sudu da naloži tuženiku da isplati tužitelju iznos od 4.064.715,12 kn sa zateznim kamatama i troškovima predmetne parnice.

- U odgovoru na tužbu od 26. travnja 2021. godine tuženica osporava tužbeni zahtjev u cijelosti te predlaže sudu da odbije tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti uz obvezu tužitelju da naknadi troškove parničnog postupka tuženiku.
- Nakon provedenog ročišta od dana 08. prosinca 2021. godine, sud je Djelomičnom presudom od dana 21. siječnja 2022. godine, presudio kako tužbeni zahtjev u dijelu kojim tužitelj potražuje isplatu iznosa od 3.832.318,18 kn, a koji se odnosi na iznos izmakle dobiti koji je tužitelj potraživao, nije osnovan. Odluku o preostalom dijelu tužbenog zahtjeva (troškovi na ime potrošnje električne energije i troškovi na ime uništavanja mesa) kao i o parničnim troškovima je ostavljena za kasniju odluku.
- Dana 31. siječnja 2022. godine, tužitelj je pravovremeno podnio žalbu na Djelomičnu presudu od dana 21. siječnja 2022. godine kojom se u cijelosti protivi navedenoj presudi te ističe kako mu je nastala nenadoknativa šteta zbog pogrešnog postupanja državnih službenika kod postupka utvrđivanja činjenica o količini i stanju robe, te donošenja upravne mjere bez navođenja obuhvata, rokova i provoditelja iste.
- Dana 18. svibnja 2023. godine doneseno je rješenje prvostupanjskog tijela kojim se prekida postupka u ovom parničnom predmetu, jer je nad tužiteljem otvoren stečajni postupak.

Mišljenje i zaključak:

S obzirom na gore opisani kronološki tijek postupka mišljenja smo kako je ishod predmetnog postupka neizvjestan te bi u slučaju pravomoćne odluke odbijanja tužbenog zahtjeva značilo velike troškove za tužitelja. Naime, kako je to utvrđeno u Djelomičnoj presudi od dana 08. prosinca 2021. godine, tužitelj nije dokazao da bi po redovitom tijeku stvari mogao ostvariti izmaklu dobit u visini od 3.832.318,18 kn, a koja je jedna od pretpostavki za odgovornost za štetu na izmakle dobiti, stoga je u tom dijelu odbijen tužbeni zahtjev. Također, po stavu prvostupanjskog suda u konkretnom slučaju isti ne nalazi da su djelatnici veterinarske inspekcije postupili protivno pozitivnim propisima, a što je odlučna činjenica u ovom postupku, već su kad su utvrdili da tužitelj ne udovoljava propisanim uvjetima naložili uništavanje smrznutog mesa. Pritom ističući kako je svatko dužan, u sklopu svojih ovlasti i djelatnosti, osobitu skrb posvećivati zaštiti zdravlja ljudi, prirode i ljudskog okoliša puno bi veća šteta bila da se 100.383,47 kg higijenski neispravnog mesa pusti u slobodnu prodaju nego bilo koja eventualna šteta koju tužitelj zbog postupanja državnih tijela trpi. Stoga, postoji mogućnost da bi i drugostupanjsko tijelo moglo zadržati stav prvostupanjskog suda u odnosu na tužbeni zahtjev koji se odnosi na izmaklu dobit.

Što se tiče tužbenog zahtjeva koji se odnosi na ime potrošnje električne energije i na ime troškova uništavanja mesa o kojem prvostupanjsko tijelo još nije donijelo odluku, mišljenja smo da bi prvostupanjski sud također mogao zauzeti stav donesen u Djelomičnoj presudi odnosno istaknuti da svaka eventualna šteta koju je tužitelj pretrpio bila bi posljedica isključivo njegovog nepravilnog i nezakonitog rada, a ne poduzetih radnji Ministarstva poljoprivrede, s obzirom da je stava kako djelatnici Ministarstva nisu postupili protivno pozitivnim propisima.

Isto tako, u konkretnom predmetu, postoji niz odlučnih činjenica na kojima tužitelj bazira svoj tužbeni zahtjev, a koje bi drugostupanjsko tijelo, eventualno i prvostupanjsko tijelo po nastavku postupka trebali detaljnije preispitati. Prvenstveno, postavlja se pitanja iz kojeg razloga je Ministarstvu poljoprivrede od pečačenja zdravstveno ispravnog mesa do uništavanja istog tog mesa trebalo više od 8 mjeseci za donošenje odluke o nastavku poslovanja tužitelja. Također, veterinarska inspektorica je morala znati što stavlja u hladnjaču pod nadzor. Ako to nije znala ili je kasnije utvrdila da to nije ispravna roba, počinila je grubi propust kojim je nanijela štetu tužitelju. Konačno, i preispitati je li došlo do pogrešnog postupanja državnih službenika kod postupka utvrđivanja činjenica o količini i stanju robe, te donošenja upravne mjere bez navođenja obuhvata, rokova i provoditelja iste.

Također, ističemo kako je vrijednost predmeta spora 539.480,41 EUR pa slijedom navedenog i sami parnični troškovi, u slučaju neuspjeha u parnici bi, adekvatno VPS-u, bili izrazito visoki.

Zaključno, na temelju gore navedenog i obrazloženog, a kako smo to već naveli, smatramo kako je neizvjestan ishod samog spora. Nesporno je da bi tužitelj eventualnim uspjehom u sporu

DOMAGOJ
OLUJIĆ

ODVJETNIK

RECHTSANWALT / ATTORNEY AT LAW

SPLIT: NARODNI TRG 2, 21 000 SPLIT, CROATIA

ZAGREB: ULICA VJEKOSLAVA KLAIĆA 48, 10 000 ZAGREB, CROATIA

MOB: + 385 98 918 7467, FAX: + 385 21 344 440

ODVJETNIK@OLUJIC.NET

znatno povećao stečajnu masu, međutim na drugu stranu eventualni neuspjeh bi značio znatne izdatke za tužitelja po osnovi parničnih troškova i pripadajućih zateznih kamata.

U Splitu, dana 28.02.2024.godine

Odvjetnik Domagoj Olujić